

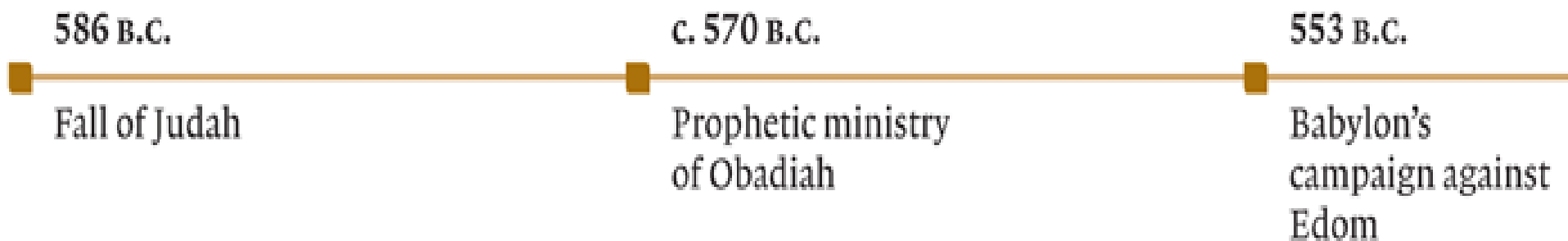

Áp-đĩa

Trước giả và ngày

Sách [Áp-đia](#) ghi lại một lời tiên tri ngắn gọn về quốc gia Ê-đôm gần đó được Chúa ban cho một người tên là Áp-đia. Điều duy nhất được biết về nhà tiên tri này là tên của ông.

Cuốn sách có lẽ được viết vào nửa đầu thời kỳ lưu đày ở Babylon 570 TCN, sau năm 586 TCN (khi Babylon phá hủy Jerusalem) và trước năm 553 (khi Babylon tấn công Edom).

Các Vua Y-sơ-ra-ên				Các Vua Giu-đa		
Giê-rô-bô-am	933-911=22 năm	<i>xấu</i>		Rô-bô-am	933-916=17 năm	<i>phần nhiều xấu</i>
Na-đáp	911-910=2 năm	<i>xấu</i>		A-bi-giam	915-913=3 năm	<i>phần nhiều xấu</i>
Ba-ê-sa	910-887=24 năm	<i>xấu</i>		A-sa	912-872=41 năm	Tốt
Ê-la	887-886=2 năm	<i>xấu</i>				
Xim-ri	886= 7 Ngày	<i>xấu</i>				
Ôm-ri	886-875=12 năm	<i>Xấu tệ</i>				
A-háp	875-854=22 năm	<i>Xấu nhút</i>	<i>Ê-li</i>	Giô-sa-phát	874-850=25 năm	Tốt
A-cha-xia	855-854=2 năm	<i>Xấu</i>	<i>Ê-li-sê</i>	Giô-ram	850-843=8 năm	<i>Xấu</i>
Giô-ram	854-843=12 năm	<i>Phần nhiều xấu</i>		A-cha-xia	843=1 năm	<i>Xấu</i>
Giê-hu	843-816=28 năm	<i>Phần nhiều xấu</i>		A-tha-li	843-837=6 năm	<i>Ma quỷ</i>
Giô-a-cha	820-804=17 năm	<i>Xấu</i>	<i>Giô-ên (?)</i>	Giô-ách	843-803=40 năm	<i>Phần nhiều tốt</i>
Giô-ách	806-790=16 năm	<i>Xấu</i>		A-ma-xia	803-775=29 năm	<i>Phần nhiều tốt</i>
Giê-rô-bô-am II	790-749=41 năm	<i>Xấu</i>	<i>Giô-na</i>	Ô-xia	787-735=52 năm	Tốt
Xa-cha-ri	748=6 tháng	<i>Xấu</i>	<i>A-mốt</i>	Giô-tham	749-734=16 năm	Tốt
Sa-lum	748=1 năm	<i>Xấu</i>	<i>Ô-sê</i>			
Ma-na-hum	748-738=10 năm	<i>Xấu</i>	<i>Ê-sai</i>			
Phê-ca-hia	738-736=2 năm	<i>Xấu</i>		A-cha	741-726=16 năm	<i>Gian ác</i>
Phê-ca	748-730=20 năm	<i>Xấu</i>	<i>Mi-chê</i>			
Ô-sê	730-721=9 năm	<i>Xấu</i>		Ê-xê-chia	726-697=29 năm	<i>Tốt nhút</i>
	242 năm			Ma-na-se	647-642=25 năm	<i>Xấu nhút</i>
				A-môn	641-640=2 năm	<i>Xấu nhút</i>
			<i>Sô-phô-ni</i>	Giô-si-a	639-608=31 năm	<i>Tốt nhút</i>
			<i>Na-hum</i>	Giô-a-cha	608=3 tháng	<i>Xấu</i>
			<i>Giê-rê-mi Ha-ba-cúc</i>	Giê-hô-gia-kim	608-597=11 năm	<i>Gian ác</i>
			<i>Ha-ba-cúc</i>	Giê-hô-gia-kin	597=3 tháng	<i>Xấu</i>
			<i>Áp-đia</i>	Sê-đê-kia	597-586=11 năm	<i>Xấu</i>
		364-242=122 năm			364 năm	

Nội dung

I. Áp-đĩa 1:1-9 :

Sự hủy diệt trong tương lai của Ê-đôm

II. Áp-đĩa 1:10-14 :

Những lý do để phán xét

III: Áp-đĩa 1:15-21 :

Ngày của Đức Giê-hô-va và sự cứu rỗi của
Y-sơ-ra-ên

Bối cảnh Dân Êđôm

Người Ê-đôm truy nguyên nguồn gốc của họ là Ê-sau, con trai đầu lòng (sinh đôi) của Y-sác và Rê-bê-ca (Sáng. 25:24-26), người đã đấu tranh với Gia-cốp ngay cả khi còn trong bụng mẹ (Sáng. 25:22). Tên của Ê-sau có nghĩa là “lông lá”, bởi vì “khắp người ông giống như một chiếc áo lông lá” (Sáng. 25:25). Ông cũng được gọi là Ê-đôm, có nghĩa là “màu đỏ”, do việc bán quyền thừa kế của mình để đổi lấy một tô “món hầm màu đỏ” (Sáng. 25:30). Ông tỏ ra coi thường những lời hứa trong giao ước bằng cách kết hôn với hai phụ nữ Ca-na-an (Sáng. 26:34), và sau đó là con gái của Ích-ma-ên (Sáng. 28:9).

Quốc gia Ê-đôm sống ở vùng núi Sê-i-rơ phía nam Biển Chết cho đến Vịnh Akaba ([Sáng thế ký 36:8-9](#)). Khi dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai Cập, Ê-đôm không cho anh em Gia-cốp đi qua xứ của họ, nằm ở phía nam Biển Chết (Dân. 20:14-21). Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã dạy dân Y-sơ-ra-ên phải tử tế với Ê-đôm (Phục truyền luật lệ ký 23:7, 8).

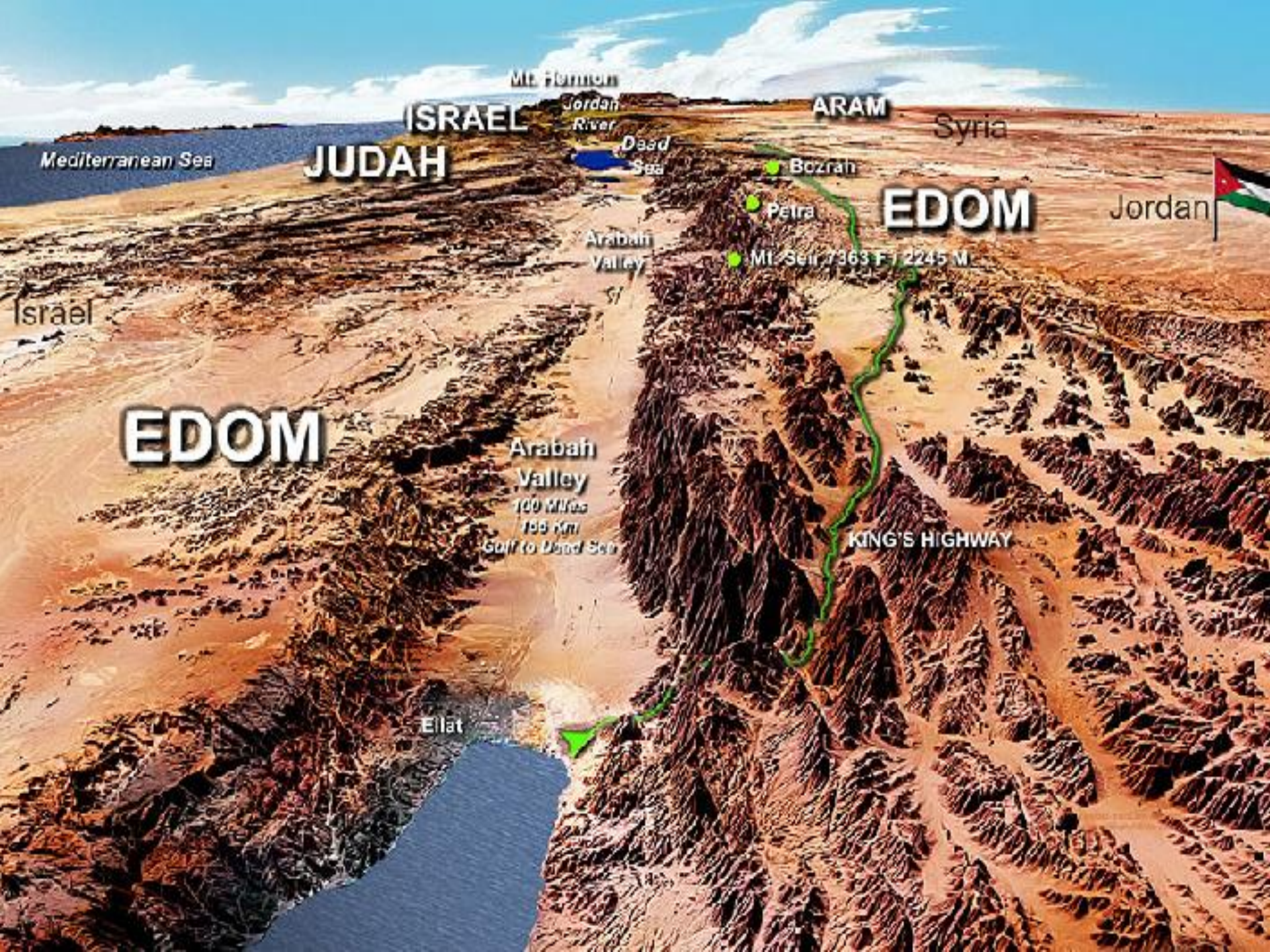
Trong suốt lịch sử của họ, người Ê-đôm giữ mối hận thù với quốc gia Y-sơ-ra-ên.

Bối cảnh Dân Êđôm

Người Ê-đôm chống lại Sau-lơ (1043-1011 B. C.) và bị khuất phục dưới quyền của Đa-vít (1011-971 B. C.) và Sa - lô - môn (971-931 B. C.) . Họ đã chiến đấu chống lại Giô-sa-phát (873-848 B. C.) và nổi dậy thành công chống lại Giô-ram (853-841 B. C.) . Họ lại bị Giu-đa chinh phục dưới thời A-ma-xia (796-767 TCN) , nhưng họ đã lấy lại được tự do dưới triều đại của A-cha (735-715 TCN) . Ê-đôm sau đó bị kiểm soát bởi Assyria và Babylon; và vào thế kỷ thứ năm trước Công nguyên, người Ê-đôm bị người Na-ba-te buộc phải rời khỏi lãnh thổ của họ. Họ chuyển đến khu vực phía nam Palestine và được gọi là Idumeans.

Herod Đại đế, người Idumean, trở thành vua của Judea dưới thời La Mã vào năm 37 TCN. *Theo một nghĩa nào đó, sự thù địch giữa Ê-sau và Gia-cóp tiếp tục trong nỗ lực giết Chúa Giê-su của Hê-rốt.* Người Idumean đã tham gia vào cuộc nổi dậy của Jerusalem chống lại La Mã và bị Titus đánh bại cùng với người Do Thái vào năm 70 sau Công nguyên. Trớ trêu thay, người Ê-đôm lại vui mừng việc Jerusalem bị phá hủy vào năm 586 TCN. (xem Thi thiên 137:7), nhưng Ê-đôm đã chết khi cố gắng bảo vệ mình vào năm 70 sau công nguyên. Sau thời gian đó, người ta không bao giờ nghe nói đến họ nữa. Như Áp-đia đã tiên đoán, họ sẽ “bị diệt trừ vĩnh viễn” (c.10) và “nhà Ê-sau sẽ không còn ai sống sót” (c.18).

Mt. Hannon

ISRAEL

Jordan River

ARAM

Syria

JUDAH

Dead Sea

Mediterranean Sea

Bozrah

EDOM

Jordan

Petra

Mt. Seir 7363 F / 2245 M

Arabah Valley

SI

Israel

EDOM

Arabah Valley

100 Miles

160 Km

Gulf to Dead Sea

KING'S HIGHWAY

Eilat

I. Áp-đia 1:1-9: Sự hủy diệt trong tương lai của Ê-đôm

² Nay, ta đã khiến người làm nhỏ giữa các nước. Người bị khinh dể lắm. ³ Hỡi người là kẻ ở trong khe vàng đá, trong nơi cao, người nói trong lòng mình rằng: Ai sẽ có thể xô ta xuống đất? Sự kiêu ngạo của lòng người đã lừa dối người. ⁴ Dầu người lên cao như chim ưng, dầu người lót ổ giữa các ngôi sao, ta cũng sẽ xô người xuống khỏi đó, Đức Giê-hô-va phán vậy! ⁵ Người bị hủy diệt là thể nào! Nếu kẻ trộm hay là kẻ cướp ban đêm đến người, thì há chẳng chỉ cướp lấy vừa đủ mà thôi sao? Nếu những người hái nho đến cùng người, há chẳng để sót lại một vài buồng nho sao? ⁶ Ê-sau đã bị lục soát là thể nào! Những đồ châu báu giấu kín của người đã bị khám xét là thể nào! ⁷ Mọi kẻ đồng minh cùng người đã đuổi người cho đến nơi bờ cõi. Những kẻ hòa thuận cùng người, thì phỉnh người, thắng hơn người; còn những kẻ ăn bánh người, thì đánh bẫy dưới người; và người không có sự hiểu biết! ⁸ Đức Giê-hô-va phán: Trong ngày đó, ta há chẳng diệt những kẻ khôn khỏi xứ Ê-đôm, và những người thông sáng khỏi núi Ê-sau sao? ⁹ Hỡi Thê-man, những lính chiến của người sẽ thất kinh, hầu cho ai nấy bị trừ khỏi núi Ê-sau trong lúc giết lát.

Sự kêu ngạo của Ê-đôm

1. **Nơi ở của họ** - trong khe vàng đá, trong nơi cao.
Ai sẽ có thể xô ta xuống đất - **câu 3**.
2. **Sức mạnh** - lên cao như chim ưng - **câu 4**.
3. **Sự giàu có** - chỉ cướp lấy vừa đủ mà thôi.
Những người hái nho đến cùng người, há chẳng để sót lại một vài buồng nho sao - **câu 6**.
4. **Có những nước đồng minh** - **câu 7**.
5. **Sự khôn ngoan**:
kẻ khôn và những người thông sáng - **câu 8**

II. Áp-đĩa 1:10-14 : *Những lý do để phán xét*

¹⁰ Ấy là vì có sự hung bạo người đối với anh em người là Gia-cốp, mà người sẽ mang hổ, và bị diệt đời đời! ¹¹ Trong ngày người lạ cướp của cải nó, dân ngoại quốc vào các cửa thành nó, và bắt thăm trên thành Giê-ru-sa-lem, thì trong ngày ấy người đứng bên kia, người cũng như một người trong chúng nó. ¹² Ôi! chớ nhìn xem ngày của anh em người, là ngày tai nạn của nó; chớ vui mừng trong ngày hủy diệt của con cái Giu-đa; cũng đừng nói cách khoe khoang trong ngày nó bị khốn khổ. ¹³ Chớ vào cửa thành dân ta, đang ngày nó bị họa; chớ nhìn xem tai nạn nó, đang ngày nó bị khốn khó! Chớ vào lũy của cải nó, đang ngày nó bị họa hoạn. ¹⁴ Chớ đứng nơi ngã ba đường đặng diệt những kẻ trốn tránh của nó, và chớ nộp những kẻ sống sót sau cùng của nó trong ngày nguy nan.

Những lý do để phán xét

Sở dĩ có lời tiên tri này là vì thành Giê-ru-sa-lem đã trải qua một cơn cướp phá, có người Ê-đôm dự phần.
Có bốn lần cướp phá như vậy:

1. *Dưới đời trị vì của Giô-ram (850-843 T.C.).*
Xem II Sử ký 21:8, 17; A-mốt 1:6.
2. *Dưới đời trị vì của A-ma-xia (803-775 T.C.).*
Xem II Sử ký 25:11, 12, 23, 24.
3. *Dưới đời trị vì của A-cha (741-726 T.C.).*
Xem II Sử ký 28:16-21.
4. *Dưới đời trị vì của Sê-đê-kia (597-586 T.C.).*
Xem II Sử ký 36:11-21; (Thi Thiên 137:7

“ Hỡi Đức Giê-hô-va, xin hãy nhớ lại các con cái Ê-đôm; Trong ngày Giê-ru-sa-lem, Chúng nó nói rằng: Hãy hủy hoại, hãy hủy hoại - Cho đến tận nền nó đi!”)

III: Áp-đĩa 1:15-21: Ngày của Đức Giê-hô-va và sự cứu rỗi của Y-sơ-ra-ên

¹⁵ Vì ngày của Đức Giê-hô-va đã gần trên hết thảy các nước: Bấy giờ người ta sẽ làm cho người như chính mình người đã làm; những việc làm của người sẽ đổ lại trên đầu người! ¹⁶ Phải, như các người đã uống trên núi thánh ta thể nào, thì hết thảy các nước cũng sẽ cứ uống thể ấy; phải, chúng nó sẽ uống và nuốt đi, rồi chúng nó sẽ như vốn không hề có!

¹⁷ Nhưng sẽ còn lại những người trốn khỏi trên núi Si-ôn, núi ấy sẽ là thánh, và nhà Gia-cóp sẽ được sản nghiệp mình. ¹⁸ Nhà Gia-cóp sẽ là lửa, và nhà Giô-sép sẽ là ngọn lửa; nhà Ê-sau sẽ là đồng rơm, mà chúng nó sẽ đốt và thiêu đi. Nhà Ê-sau sẽ không còn sót chi hết; vì Đức Giê-hô-va đã phán vậy.

¹⁹ Những người ở phương nam sẽ được núi của Ê-sau, những kẻ ở đồng bằng sẽ được người Phi-li-tin làm kỷ vật; chúng nó sẽ được ruộng của Ép-ra-im và ruộng của Sa-ma-ri; những người Bên-gia-min sẽ được Ga-la-át. ²⁰ Những kẻ phu tù của cơ binh con cái Y-sơ-ra-ên ở giữa những người Ca-na-an, sẽ được đất nó cho đến Sa-rép-ta. Những phu tù của Giê-ru-sa-lem ở tại Sê-pha-rát sẽ được các thành phương nam. ²¹ Sẽ có các kẻ giải cứu lên trên núi Si-ôn đặng phán xét núi Ê-sau; còn nước thì sẽ thuộc về Đức Giê-hô-va.

Nhà Gia-cốp và nhà Giô-sép sẽ là ngọn lửa; nhà Ê-sau sẽ là đồng rơm và nhà Ê-sau sẽ không còn sốt chi hết

Trong vòng 4 năm sau khi Giê-ru-sa-lem bị thiêu hủy (586 T.C.) , thì Ê-đôm bị tấn công và hoang vu (582 T.C.) bởi quân Ba-by-lôn mà họ đã giúp đánh Giê-ru-sa-lem.

Người *Na-ba-te* chiếm Ê-đôm. Số ít người Ê-đôm còn sót lại phải cư ngụ vồn vẹn một miền ở phía Nam xứ Giu-đa, tại đó họ tồn tại 4 thế kỷ và cứ tích cực thù nghịch dân Giu-đa. Năm 126 T.C., họ bị khắc phục bởi John *Hyracanus*, một quan trưởng của phái *Macchabée* (người Do Thái họ thành lập [triều đại Hasmonean](#), trị vì từ năm 167 TCN đến năm 37 TCN), bắt buộc dân Ê-đôm phải chịu phép cắt bì, rồi sáp nhập vào quốc gia Do-thái. Khi xứ Pa-lét-tin (Do-thái) bị quân La-mã chiếm (năm 63 T.C.), thì chi tộc Hê-rốt, một dòng họ Ê-đôm (Y-đu-mê), được đặt lên cai trị người Do-thái. Đó là những người Ê-đôm cuối cùng. Khi Giê-ru-sa-lem bị phá hủy năm 70 S.C. thì người Ê-đôm cũng

Chúng ta có thể học được gì từ Ápđia cho ngày nay?

- Thứ nhất, Chúa có thể phục hồi bất cứ thứ gì bị hỏng. Người Ba-by-lôn tàn phá hoàn toàn Giê-ru-sa-lem, và hã hê trước chiến thắng của họ kẻ thù của Giu-đa. Trên thực tế, người Ba-by-lôn chỉ để lại những người nghèo nhất trong số những Người nghèo và đốt gạch của ngôi đền để đảm bảo rằng nó không thể dễ dàng xây dựng lại. Nhưng Đức Chúa Trời có thể phục hồi những gì thế gian đã làm đổ vỡ. Ngay cả trong cuộc sống của chính chúng ta. Đức Chúa Trời có thể mang dân Y-sơ-ra-ên trở lại để xây dựng lại quê hương của họ, thì ngài cũng có thể làm như vậy với chúng ta.
- Thứ hai, gây rối với dân sự của Đức Chúa Trời sẽ dẫn đến hậu quả. Mặc dù chúng ta có thể không thấy công lý thắng thế đối với một số điều sai trái trong cuộc sống của mình, nhưng tội lỗi không phải là không bị trừng phạt. Như đã thấy trong trường hợp của Ê-đôm, niềm tự hào đã phải chịu một sự sụp đổ khủng khiếp,

➤ Thứ ba, kiêu ngạo là vấn đề chung của mọi con người chúng ta nghĩ mình là một thứ gì đó khác! Hãy để tự do, niềm tự hào sẽ dẫn đến một kết quả tàn khốc. Những lời nơi [Châm-ngôn 16:18](#) *“¹⁸ Sự kiêu ngạo đi trước, sự bại hoại theo sau, Và tánh tự cao đi trước sự sa ngã..”*

Chúng ta phải chế ngự niềm tự hào của mình và tìm cách khiêm tốn. Nếu không, chúng ta có thể đi theo con đường của người Ê-đôm!

<https://www.youtube.com/watch?v=4PVbg1va5e4>